

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

III. évfolyam 3. szám

2007. december

Reményik Sándor

Ne ítélj

*Istenem, add, hogy ne ítéljek -
Már tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.*

*Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak -
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenké
Elhalkulnak és kisimulnak*

*És lábaidhoz egyótt hullnak.
Mi olyan együgyűen ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.*

*Istenem, add, hogy minél halkabb legyek -
Versben, s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más, mint egy szelíd igen
vagy nem,*

*De egyre inkább csak igen.
Mindenre ámen és igen.
Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.*

*Kegyelemmel teli karácsonyt
és békés, sikerekben gazdag új esztendőt
kiván a polgármeteri hivatal és
a helyi önkormányzati testület.*

Öry Péter polgármester örül annak, hogy Csallóközcsütörtökben

Igazi közösség épül

— *Amikor lapunk idei első száma készült, azt nyilatkozta, csak olyan cselekvésnek van értelme, amelyet elfogad a falu lakossága, meg azt is, hogy reméli, a falu polgárait fel tudja sorakoztatni a választási program mögé. Több mint fél éve tölti be a polgármesteri posztot, nem módosított ezen idő alatt véleményén? — kérdeztük Öry Pétertől, Csallóközcsütörtök polgármesterétől.*

— Közvetlenül a rendszerváltó bársonyos forradalom után hallottam egy politikai vitaműsorban, hogy aki vezéregyéniség akar lenni egy közösségben, annak időnként meg kell állnia és visszazénnie, követi-e még valaki a közösen vállalt célok felé vezető úton. Megragadt bennem a gondolat, s azóta sokszor meggyőződtem arról, milyen nagy igazságtartalma van ennek az intésnek. Mert nemcsak a politikában igaz, hogy a közös célokat csak közösen lehet megvalósítani, hanem a társadalmi és a gazdasági életben is ügyelni kell mindenki véleményére, ötletére, szándékára. Vagyis: nem változtattam véleményemen, most is úgy gondolom, hogy egy közösségben a cselekvés értelme a hasznosságban van, s valóban az a jó, ha a célok megvalósításába az érintett közösségből — esetünkben a csallóközcsütörtöki polgárok közül — a lehető legtöbbben bekapcsolódnak.

— *Valóban szép az elv és érdemes hozzá ragaszkodni, de mit sikerült belőle megvalósítani polgármesterként? Sikerült-e felsorakoztatni a falu lakosságát a településfejlesztés bonyolult feladatai mögé?*

— Úgy érzem, igazi faluközösség épül Csütörtökben és ez nagy megnyugvással, örömmel tölt el. Tudtam, hogy sok szép rendezvény van a faluban, a civil szervezetek tele vannak ötlettel, hiszen itt éltem, magam is szerveztem ezt azt. De az elmúlt néhány hónapban szembesültem minden ötlettel, elképzeléssel, gyakorlatilag mindenbe be kellett kapcsolódnom, na meg meg kellett hallgatnom polgármester-kollégáimat, akik olykor szinte irigykedve sorolták rendezvényeiket, a falunapot, a gulyásfőző versenyt, a nótanapot, a rockkoncerteket, a Dőre-járást, a baba-mama ház és a nyugdíjasklub összejövetelét, kórusunk fellépéseit, focicsapatunk nagyszerű helytállását a járási bajnokságban, vagy a legújabb kezdeményezéseket, fejleményeket, a falu főterén felépített adventi koszorót, s a készülő Betlehemet. Nem is

lehet így, egy rövidke beszélgetésben felsorolni azt az aktivitást, amelyet a kiválóan működő tömegszervezeteink és polgári társulásaink megvalósítanak. És csak azért nem sorolom fel őket, nehogy valamelyiket kihagyjam, de azt azért elmondom, a szervezetek minden korosztály megszólítanak, megmozgatnak, sőt, arra is ügyelnek, hogy az esetesebb, egyedül élő idősebb vagy beteg emberek is érezzék, a falu nem feledkezik meg róluk. S most nem az önkormányzatra, illetve a községi hivatal szociális jellegű aktivitásaira gondolok, hanem arra az emberi szolidaritásra épülő segítségre, amely igazolja a közösség építő jellegét és szerepét. A falufejlesztés valóban bonyolult feladat, s állíthatom, éppen ez a legnehezebb része, vagyis a tartalmas életet élő közösség építése. Mert ha ez már jelen van egy falu életében, a beruházásokat igénylő, anyagi jellegű fejlesztések megvalósítása csak a pénz kérdése. Azt meg — megintcsak közös erővel — valahogy elő lehet teremteni.

— *Közeleg az év vége, itt az ideje az összegzéseknek, tekintsük hát át a falufejlesztés „anyagi” részét is. Mit sikerült megvalósítani a beruházások, az életkörülmények javítása terén?*

— Bevallom őszintén, nagy kő esett le a szívemről, amikor végül időben sikerült kolaudálni a berlakásokat október második felében, vagyis — hivatalosan fogalmazva — sor került a lakhatósági engedély kiadására. Nemcsak azért, mert szigorú feltételei vannak a lakásépítési alap merítésének és ezeket, bizony, nem volt könnyű teljesíteni az építkezés zárószakaszában, hanem elsősorban azért, mert örömet — szinte karácsonyi ajándékot — tudtunk adni a lakásraváróknak. Befejeződött az egyik környezetvédelmi beruházásunk is, ugyancsak használti engedélyt kaptunk a szennyvízcsatorna egy szakaszára. Az úthálózat kátyúzása is mögöttünk van, bár ezen a téren sajnálatos, hogy nem sikerült az Iskola utcát befejezni. Elmaradt az aszfaltozás, mert a támogatás igénylése során a költségvetési dokumentáció valamilyen félreértés okán nem felelt meg az illetékes minisztériumnak. A kivitelező cég ugyan kész volt elvégezni a munkát, csakhát ez egy többmilliósi beruházás, tehát addig, amíg nem lehetünk biztosak a szaktárca támogatásában, nagy felelőtlenség lett volna a községi költségvetést terhelni ilyen kiadással. Sikerült

viszont megoldani a temető vízellátását, felújítani az óvoda kerítését és kicserélni az iskolánkon az ablakokat, s bár az épület állagán még sok a javítanivaló, ez is komoly lépés volt a tervezett teljes rekonstrukció felé vezető úton. Nagyon fontos esemény volt az idén a jövő fejlesztési szempontjából a tény, hogy megalakult a Felső Csallóköz Kistérségi Társulás, amelyet falunkon kívül Csákány, Csenke, Gomba, Jányok, Béke, Nagymagyar, Illésháza és Olgya alkot. Ez volt ugyanis a feltétele annak, hogy bekapcsolódhassunk az Európai Unió LEADER-programjába, amely kimondottan arra irányul, hogy a kistérségi integrált vidékfejlesztési programok megvalósításához anyagi támogatást szerezhessenek a települések. December 13-án erről bővebben is beszéltünk a faluban, ahogy már a korábbi hónapokban is gyűjtöttük az ötleteket a lakosságtól és civil szervezeteinktől. Sok jó elképzelés van, biztos vagyok benne, hogy sikerül olyan tervet összeállítanunk a konzultációk alapján, amely meghatározó irányt ad az elkövetkező 4-5 évre falunk fejlődésének.

— *Az új költségvetési év viszont már kopogtat az ajtón. Az önkormányzat tervez-e újdonságokat saját bevételeinek növelése érdekében?*

— Több mindenről döntött már az önkormányzat, a legfontosabb talán az, hogy végre sikerül egységesíteni a bérleti díjakat, ezidáig nem igazán volt áttekinthető, ki miért és mennyit fizet. Ugyancsak módosulnak az adók és a hulladékszállítás költségei. Ez esetben figyelembe kellett vennünk azt is például, hogy a környéken nálunk voltak ezidáig a legalacsonyabbak ezek a díjak, amit sokan nem néztek jó szemmel. De azt is eldöntötte az önkormányzat, hogy tovább már nem toleráljuk adósaink halogató magatartását, s azok, akik nem fizetnek, csődeljárást kezdeményezünk ellenük. Tény, hogy ehhez egyelőre senki nem fordult a környező falvak közül, de egyszerűen nem nézhetjük tétlenül, hogy van olyan vállalkozás, amely már hatszáz-ezer korona tartozást halmozott fel. Már csak azért sem, mert ez ferdíti a versenyfeltételeket, ugyanakkor azt a pénzt lenne mire fordítanunk. És ami a legfontosabb: nagy igazság, hogy rend a lelke mindennek.

A világ legdrágább ajándéka

Szent János evangéliumának ünnepélyesen zengő szavait olvassuk fel az ünnepi szentmisék alkalmából. Az evangélista ünnepélyes tónusa valóban a helyen van: hiszen elmondja nekünk Jézus életének titkát: Jézus az Ige, az Isten végleges kinyilatkoztatása a világnak. Az Isten pedig a világhoz tartozik. Abba a világba, melybe övéi közé jött, de nem fogadták be. Abba a világba, melynek isteni **ajándéka**.

Ugolin bíboros, a későbbi IX. Gergely pápa, arra kérte Assisi Szent Ferencet, hogy küldjön valamilyen emléket **ajándékba** a thüringiai grófnőnek, Árpád-házi Szent Erzsébetnek.

– Mit tudnék küldeni a magyar király leányának, egy fejedelemasszonynak? – telpelődött Ferenc.

– Valóban mit is? – tette fel a kérdést maga Ugolin is.

S akkor hirtelen megakadt a szeme Ferenc ütött-kopott köpönyegén és így szólt:

– Küldd el ezt!

Az elhatározást tett követte. Erzsébet hamarosan megkapta Ferenc ajándékát; és megértette az ajándék üzenetét, azt, hogy neki is szegénységet kell vállalnia, neki is szegényen kell élnie.

Karácsonykor a megajándékozott világ ünnepel. Karácsonykor a **megajándékozott** világ a jászolba fektetett **ajándék** köré gyülekezik. S miként a pásztorok kézbe vették lámpáikat és fáklyáikat, hogy

el ne tévedjenek a kietlen pusztában, úgy mi is hitünk pislákoló fényénél indulunk útnak és érkezünk a jászolhoz. S miként a pásztoroknak fejet kellett hajtaniuk, hogy bemehessenek a barlang-istálló alacsony nyílásán, úgy mi is meghajlunk,

térdre ereszkedünk a titok előtt. Erről a titokról jövendölt Izajás 800 évvel korábban, amikor így szólt: „gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk!” Jászolban fekszik az **Atya ajándéka**. S ez az ajándék nem más, mint Jézus Krisztus maga. Szent Erzsébet megértette Ferenc ajándékának a lényegét. Vajon én, a 21. század kereszténye, értem-e a jászolban fekvő

kisded ajándék-üzenetét? Mit üzen? Üzeni, hogy Isten ajándékozni akar. Nem tud meglenni ajándékozás nélkül. Az adás Isten lényegéhez tartozik. Az ő ajándéka a lét, a megváltás, minden. Ám tele kéz nem tud ajándékot elfogadni. Tele szívbe, önmagával eltelt és megtelt lélekbe maga Isten sem tud önmagából adni. *Szent Ágoston* írja: „Képzeld el, hogy Isten mézzel kíván megtölteni. Ha tele vagy ecettel, hová csöpögtesse a mézet? Öntsd ki szívedből az ecetet.”

Ki kell dobnunk önmagunkból minden önteltséget, gőgöt, önteltséget, szertelenséget, minden ecetet, hogy Isten megtölthesen mézzel, azaz szeretete kincseivel.

Mit üzen a jászolban fekvő kisded? Üzeni, hogy Isten föl akar emelni, egészen magához akar emelni engem, az embert.

A költő *Juhász Gyula* Betlehemes ének c. versében a kisded üzenetét adja tovább, felénk:

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez,
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó emberek, gondolatok ma rá!

A kamasz nem szereti, ha szülei ölelgetik. Úgy gondolja, hogy ő már nem gyermek. Szerinte ez a kisgyermek jussa. Az öreg ember már újra nem tiltakozik az ölelő karok ellen. A kamaszkorát élő emberiség folyamatosan utasítja vissza a minket szeretetből fölkarolni akaró Istent. Gyermekded lélekre kell szert tennünk, hogy az ajándékozó és az ajándékban önmagát adó Isten magához ölelhessen, karjaiba vehessen, hogy végre ott legyünk, ahol szerinte a helyünk.

Az első karácsonykor a mi Atyánk egyszülött Fiát küldte el nekünk **ajándékul**. Azt, akiről Izajás próféta írja: „messzire kiterjed majd uralma”. Tudjátok, hol van ez a messzeség? Ez a messzeség a szívünkben van. Ebbe a messzeségbe akarja kiterjeszteni szelíd uralmát. Nyissuk ki szívünk ajtaját, engedjük be oda őt, hogy megajándékozhasson a világ legdrágább **ajándékával**: önmagával. Ámen

Parák László

Véradás és készülődés a karácsonyra

„Minden közel áll hozzánk, amire azt lehet mondani: humánus, vagyis emberi” — mondja Szalay Alica, amikor a legutóbbi, decemberi véradást követően a Vöröskereszt helyi szervezetének rendezésében a kultúrházban közös ebédjüket fogyasztották a csallóközcsütörtöki véradók, én meg az iránt érdeklődtem nála, hektikus, agyonhajszolt világunkban mi a legfontosabb feladata, küldetése a szervezetnek. „Persze — teszi hozzá — a legfontosabb a véradás megszervezése, a véradók toborzása, hiszen azt kell mondanom, ez maga az emberi élet megmentése. És mondom ezt még akkor is, ha sokak számára ez a meghatározás közhelynek számít, mert tudom, hogy nem az.” És hihetünk neki. Nemcsak azért, mert évtizedeken át dolgozott az egészségügyben, hanem azért is, mert munkája mellett immár harmincadik éve vezeti elnökként a Vöröskereszt helyi szervezetét, ily módon is szolgálva az emberi életet. S e hosszú idő alatt soha nem volt olyan eset, hogy ha baj volt, ne sorakoztak volna fel a csütörtöki önkéntes véradók az életmentők közé. „Vannak olyan tagjaink és véradóink, akiknél családi hagyományról lehet beszélni: nagyszülőktől unokáig tudjuk követni a sort, ahogy elkötelezettjei voltak a véradásnak egyes családok, s most is előfordul, hogy egyszerre adnak vért a középnemzedékhez tartozó testvérek és suhancorú gyermekeik” — mondja nem titkolt örömmel az elnök asszony, ugyanakkor hozzáteszi: „a legjobban annak örülök, amikor a fiatalok különösebb családi hagyomány nélkül maguktól vagy egymást biztatva, bátorítva jelentkeznek véradásra. De számunkra mindenki fontos, aki hajlandó vérevel segíteni.” Aztán arról beszél az elnök asszony, hogy szép hagyománnyá alakult az októberi Vöröskereszt-bál, amelynek szerves része a véradásért járó Jánský-érmek átadása, az idén tízen vehették át ilyen ünnepélyes körülmények között a bronzérmeket. De harminc aranyér-

mest és húsz ezüstérmest is számon tartanak a szervezetben, amelynek 50 tagja van — az eladott tagbélyegek alapján — és 35 állandó véradója, akik évente kétszer-háromszor adnak rendszeresen vért, szervezett formában. Aztán „hétköznapi” dolgokra terelődik a szó, vagyis a pénzről beszélünk, mert egy szervezetnek a jó működéshez erre is szüksége van. Megtudom, hogy a tagilletmények fele marad az alapszervezetenél, amelyet éves szinten tízezer koronával támogat a községi hivatal is. De mindez kevés lenne, hiszen a véradókat minden alkalommal megvendélik egy ebéd formájában a véradást követően, a szervezeten belüli emberi kapcsolatokat pedig azzal is ápolják, javítják, hogy évente egyszer „rehabilitációs összpontosításon” vesznek részt, ami azt jelenti, a tagság három napot tölt el a párkányi fürdőben, ahol egy „kicsit kiszusszanják magukat” az emberek és elbeszélgetnek egymással. Mindez pénzigényes, s az említett források nem elégségesek. Ezért szerveznek például bált is, hogy a bevétel — főleg a tombolából származó, amelyhez viszont a díjakat elsősorban a helyi vállalkozók adják össze — is gazdagítsa a szervezet kasszáját, de a Vöröskereszt rendezte a Dőre-járás is, az idén immár ötödször, ami viszont a pénzforráson kívül egy egész falura kiterjedő közösség-szervező akció is. Merthogy a „vöröskeresztesek” szívvel-lélekkel jelen akarnak lenni a falu társadalmi életében. Ezért vállalnak például egészségügyi szolgálatot olyan rendezvényeken, mint a falunap, avagy a tűzoltóversenyek. Igény esetén szívesen rendeznek egészségügyi felvilágosító előadásokat is, vagy biztosítanak orvosspecialistákat egy-egy betegségtípus megelőzésének lehetőségéről, az ilyen rendezvényekre elsősorban a téli hónapokban kerül sor. De ezért vállalják fel azt is, hogy ilyenkor, Mikulás és karácsony tájékán meglátogatják a falu idős, többsé-

gében egyedül élő, avagy beteg polgárait és — ugyancsak adományokból és saját forrásból elkészített — ajándécsomaggal tudatják velük: nincsenek magukra hagyva, tisztelettel, segítőszándékkal gondol rájuk a falu lakossága, amelyet ilyenkor teljes egészében a Szalay Alica vezette Vöröskereszt alapszervezetének tagjai képviselnek. Öry Péter polgármester nagyra tartja a Vöröskereszt munkásságát, arra mutat rá, hogy alig van a környéken olyan falu, ahol ennyi önkéntes véradóra számíthat a dunaszerdahelyi kórház. Emlékeztet arra, hogy a véradás a rendszerváltás után éveken át rendezetlen feltételek mellett zajlott, a véradóknak sok esetben szabadságot kellett kivenniük ahhoz, hogy elmehessenek az erre specializálódott laboratóriumokba. Igaz, azóta a törvények változtak, a munkáltatóknak kötelességük szabadnapot biztosítani a véradás céljaira, de még így is sok akadályt kell leküzdeniük azoknak, akik — szó szerint — vérüket adják mások érdekében. A karácsonyi „jótékonyági falujárás” azonban külön kiemeli, hiszen — mint mondja — az emberi szolidaritás, az együvé tartozás érzésének olyan kifejeződése ez, amely manapság ritkaságszámba megy. De a Dőre-járásra is büszke, annál is inkább, mert ez a népszokás nem volt jellemző Csallóközcsütörtökre az elmúlt évszázadokban és évtizedekben, vagyis „a vöröskeresztesek valóban hagyományt teremtettek falunkban”. A polgármester a Hírnöknek nyilatkozva ígéretet tett arra is, hogy a „büszkeség érzetén túl” maga is hozzá kíván járulni a következő, 2008 februárjára tervezett Dőre-járás sikeréhez azzal, hogy a rendezvényen vendégül látja a szomszédos települések polgármestereit, hadd lássák, mire képes a Vöröskereszt csallóközcsütörtöki helyi szervezete.

Azért vagyunk a világban...

Itt állunk a 2008-as év küszöbén és öröm tölti el a szívemet, hogy egy következő sikeres cserkészévet tudhatunk magunk mögött. A búcsúzó év ugyanis különlegesebb a korábbi többinél, mert május 19-én ünnepeltük csapatunk megalakulásának ötödik évfordulóját. Igen, már fél évtizede folyik a lelkes cserkész munka községünkben. Érdemes ilyenkor megállni egy pillanatra, körülnézni, s főleg visszatekinteni az útra, melyet magunk mögött hagytunk, s amelyen hol apróbb, hol nagyobb léptekkel, hol kisebb, hol nagyobb akadályokba ütközve, de végighaladtunk.

Szép volt ez az utazás, bár az induláskor még nem is tudtuk igazán, mi az a cserkészlet, mibe is csöppentünk, merre indulunk, s hova jutunk. Azóta a gyerekek zöme is kicseréződött. Igyekszünk fiatalokat toborozni, hogy minél korábban tudjuk őket beavatni a cserkészélet örömeibe. Most húsz aktív cserkészt számlál csapatunk, ebből hatan a nyári táborban tették le a fogadalmukat. Hetente találkozunk, hogy közösen játszunk és tudásban

gazdagodjunk. Örömmel konstátálom, hogy ezek a közös találkozások a helyi önkormányzat által biztosított cserkészházban zajlanak és az éves rendezvényekre használjuk fel.

A közös munkában most segítségemre van Mészáros Dávid, aki nagy lelkesedéssel vezeti a rábízott csapatot. Játékos formában, észrevétlenül igyekszünk formálni a ránk bízott emberkéik jellemét, s igyekszünk finomabb lelkű, öntudatosabb, mértéktartóbb és vidámabb utat mutatni ebben a zord világban. Már gyakoroljuk a betlehemi játékot és készülünk a tavaszi rovásírás versenyre, ahol tavaly is szép eredményeket értünk el.

Nehéz ez az út: közösségi életre nevelünk egy individualista társadalomban, szeretetre nevelünk egy haragos világban, hitre egy hitetlen világban, alapvető értékek tisztelére egy értékválságban, hagyományápolásra egy gyökereitől elszakadó világban, segítőkészségre egy önző világban és vidámságra egy elszomorító valóságban.

Egy szomáliai mondás szerint az üres zsák /akár hátizsák/ nem áll egyenesen. Örömmel mondhatjuk el, hogy a csallóköztesütörtöki cserkészcsapat nagy hátizsákja egyenesen áll! Megraktuk, megtöltöttük megannyi élménnyel, emlékekkel, kirándulással, táborral és sok-sok vidámsággal. Sok barátot szereztünk, cserkésztestvéri kapcsolatokat. Táboroztunk Jókán, Paláston, Ipolynyéken, Leléden, Alsóbodokon, kirándultunk, tanyáztunk: Budapesten, Szigetszentmiklóson, Pannonhalmán, Felbáron, voltunk történelmi vetélkedőn, sportversenyen, országos akadályversenyen és metabajnokságon, kézművesnapokat tartottunk, Petőfi- valamint aradi vértanús vetélkedőt rendeztünk, műsorokkal léptünk fel, túráztunk, portyáztunk. Minden évben fogadjuk a Betlehemi Lángot és egy rövid betlehemi játékkal visszük el a családokhoz. Karácsony táján átlátogatunk a csákányi gyermekotthonba is, ahol kis aprósággal lepjük meg a gyermekeket. A cserkészlet alapítójának, Bi-Pi-nek szavaival zárom soraimat: Azért vagyunk a világon, hogy az velünk szebb legyen, mint nélkülnk.

Elek Klára

Jövőre a fiatalokra is figyelünk

Azt mondják, a hagyományok köteleznek. Mi, a Csallóköztesütörtöki Önkéntes Tűzoltók Testületének 23 tagja is tisztában vagyunk ezzel, na meg a tíz fős csapatunk is, amely rendszeresen készül a versenyekre – na meg a konkrét feladatokra, bízva abban, hogy falunk lakosságát soha nem éri olyan katasztrófa, amely minket állít az érdeklődés középpontjába. Sőt, azt is mondhatnám, „nyomasztó a hagyományunk“, hiszen falunk legnagyobb múlttal rendelkező szervezet vagyunk, legelső elődeink még a 18. század elején verbuválódtak ütőképes csapattá. Ha szűken értelmezzük szervezetünk ideit tevékenységét, azaz kizárólag a tűzoltásra és megelőzésre koncentrálunk nem számolhatunk be látványos eredményekről. Tagjaink gyakorlásokon, tanfolyamokon és

tűzvédelmi ellenőrzéseken vettek részt, az idén versenyt nem tudtunk rendezni. Sajnos, meghibásodott a motoros fecskendőnk, ami hátráltatta munkánkat, szerencsére mára, az önkormányzat és a polgármester hathatós segítségének köszönhetően rendben van a gépparkunk, szer-tárunk is, tudtunk venni kiegészítő felszerelést is, s ez optimistává tesz bennünket a jövőt illetően.

Olyannyira, hogy a jövő esztendő az „építkezés évének“ szánjuk, ami ez esetben azt jelenti, hogy szeretnénk felvenni a kapcsolatot falunk iskolájával, s bekapcsolni munkánkba a tanuló ifjúságot. Ennek jó hátteret nyújt, hogy meghirdették jövőre a fiatalok számára a „Láng“ nevű tűzoltó versenyt, reméljük sikerül fiataljainkat jól felkészíteni a vetélkedőre, de még inkább abban

bízunk, hogy megszeretik ezt a fajta „munkát“, s utódainkká válnak, s rendszeressé válnak majd közös gyakorlásaink, fellépéseink, bemutatóink, esetleg közösen is indulunk majd versenyeken.

Szervezetünk azonban nem ragad le a szakmai munkánál, keressük a kapcsolatokat más szervezetekkel, bekapcsolódunk más jellegű társadalmi vagy kulturális kezdeményezésekbe. Mi is ott voltunk a Dőre-járáson, örülünk, hogy a tűzoltók között is vannak véradók – sőt, erre kimondottan büszkék vagyunk –, de segédkeztünk a falunap megszervezésében is, s asportszervezettel is kiegyensúlyozottak kapcsolataink. Ezt a munkát is folytatni-fejlesztetni szeretnénk, hogy „az építkezés éve“ komplex egészset adjon.

Nagy Anaklét

Ádventi koszorú és betlehem

A Csütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása a lehető legnemesebb céllal jött létre: megmenteni a falu legnagyobb büszkeségét, az Árpád-kori templomot. Aktivitásaival azonban teljes egészében hozzájárulnak csütörtök közösségi életéhez, ennek megfelelően övid idő alatt szerves részévé lett a faluközösség társadalmi életének. Most mégis úgy tűnik, „nagyot dobbantottak“ a társulás tagjai, „hátukra vették a falut“, hogy elvigyék hírét a nagyvilágba, hiszen a Guinness-rekordok könyvét célozták meg legújabb ötletükkel. Az 1955-ben első alkalommal angol nyelven kiadott Guinness-rekordok könyvéről pedig köztudomású, hogy azóta a világ legnagyobb példányszámban eladott szerzői joggal védett könyve lett, s aki igazán különlegeset, emlékezeteset, egyedít alkot, éppen ezen a könyvön keresztül juthat a nagyvilági köztudatba. A Csütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása a falu főterén felépített ádventi koszorúval szeretné a világ minden részébe elvinni Csallóközcsütörtök nevét-hírét.

– Honnét az ötlet és miként sikerült kivitelezni? – kérdeztük Nagy Tibortól, a társulás elnökétől.

– Az ötlet tavaly született meg, kettős indítással. Egyfelől szombathelyi barátaink invitáltak az általuk elkészített nagy, köztéri ádventi koszorújukhoz, de mire hazaértünk, utolért bennünket a hír, hogy Ilaván is hasonló épült, ráadásul az 12 méter átmérőjű volt, arról beszéltek, addig az volt a világ legnagyobb ádventi koszorúja. Mi meg csak úgy, észrevétlenül jártunk, keltünk a faluk közepét díszítő, ugyancsak köralakú élősövényvel övezett virágágyast, és nem vettük észre, milyen csodálatos lehetőségeket kínál. Nos, a két példa alapján felfigyeltünk rá és eldöntöttük, hogy az idej ádventi időszakot mi is a természet adta lehetőségek kihasználásával várjuk. Londonnal azonban csak októberben vettük fel a kapcsolatot, interneten keresztül tájékoztattuk őket céljainkról, szándékainkról, amit elfogadtak, s visszajelezték, ha készek leszünk, küldjük a képeket és egyéb információkat, majd annak alapján

kiküldik falunkba azt a bizottságot, amely igazolja, hogy valóban a Guinness-rekordok könyvében a helye a mi – eleddig a világon legnagyobb – ádventi koszorúknak.

– És ha a bizottság úgy dönt, hogy mégsem érdemi meg az alkotás a kiemelt figyelmet?

– Nyilvánvaló, hogy nem fogok örülni egy ilyen hírnék, de bevallom, különösebben szomorkodni sem. Tudniillik elkészült valami, amiről most már én másként gondolkodom, mint amikor maga az ötlet megszületett. Én ugyanis végigéltem az előkészületi munkákat, s megtapasztaltam, hogy társulásunknak erős támogatója a községi hivatal és maga a polgármester is, hiszen ők segítették előkészíteni a terepet, ami egyáltalán nem volt egyszerű, hiszen a bozótvágon kívül be kellett vezetni a térre a villanyt is, az útjelző táblát is át kellett helyezni, meg kellett oldani a „gyertyák“ elkészítését és elhelyezését is... nem sorolom. És kiderült, mellettünk állnak olyan vállalkozások, vállalkozók, mint a somorjai Jorvik lámpakereskedés, a Németh-lift Kft., a helyi virágüzletek, Szabados Katalin és Simka Júlia, továbbá a Pörsök-család, a vadászszövetség és nem sorolom, mert a fél falut kiemelhetném, hiszen ajándékaikkal, a fenyeőgakkal tényleg szinte minden család kivette a részét az alkotásból, amit ezúton is mindenkinek tiszta szívből köszönök. Azért nem leszek tehát szomorú, ha mégsem kerülünk a rekordok könyvébe, mert itthon elértünk egy nagy dolgot: közös célért összefogott az egész falu, a lakosság csakúgy, mint vállalkozóink, sőt, még a szomszédos településekről is kaptunk támogatást. Például az ádventi koszorúfonó versenyünkbe 12 gyermek- és 15 felnőttcsapat kapcsolódott be, s a helyi Jednotán, a TK textilüzleten és a Németh-trafikon kívül a csöllei Motostop is a szponzorok közé sorakozott fel. Arról már nem is beszélek, hogy Parák plébános úr 120 ádventi koszorút áldott meg a téren, a nagy koszorú ünnepélyes megszentelése alkalmából, azokon a gyertyák most a családi házakban égnek, s biztosan mindenkit emlékeztet a közös rendezvény élményére. S ez a

tudat gyönyörű érzéseket ébreszt bennem, s jó tudni, hogy ötletünk a faluközösség közös sikereként díszelg Csütörtök központjában.

– Úgy tudjuk, a keresztény világ legnagyobb ünnepére készülve nem ez az egyetlen kezdeményezése a társulásnak.

– Nem, valóban vannak még terveink, több is. December 24-én nagy szeretettel várjuk falunk lakosságát a templomkertbe, ahol addigra szándékaink szerint felépül falunk betleheme. Az istálló elkészítését Darvas Styevó ácsmester vállalta magára Sárosfáról, az életnagyságú figurákat pedig a somorjai Gerzso Mária képzőművész készíti, biztos vagyok benne, hogy állják ígretüket, mert úgy gondolom, valamennyiünk karácsonyát tesszük szebbé, tartalmasabbá, ha a mi betlehemünknel fogadhatjuk közösen az Örömhírt, a Megváltó megszületésének hírét. Azt megelőzően, december 15-én karácsonyi vásárt szervezünk, ami azonban elsősorban elsődleges célunkkal, templomunk restaurálásával függ össze. Reméljük, ezt a kezdeményezésünket is kedvezően fogadja falunk lakossága és sok terméket kínál fel eladásra, hogy gyarapodjon az a közel 120 ezer korona, amit tavaly az adók két százalékának felajánlásával sikerült összegyűjtenünk. Nem gondolunk nagy dolgokra, kimondottan az emberek által készített árucikkeket várunk, karácsonyi díszeket, kötött kesztyűt, nyaksálat vagy éppen befőtteket, amit otthon nélkülözni tudnak az adományozók. A templom aggharangjának a felújítása, a toronyóra másának az elkészítése, illetve a torony alatti tér múzeummal alakítása ugyanis több millió koronás beruházás, amire, sajnos, nincs sok forrás, viszont apránként csak összegyűlik az a pénz, amely már elégséges a munkálatok megkezdéséhez. Én bízom abban, hogy szándékainkat megértik polgáraink, s mindenki, nemcsak a hívők. Hiszen a templom sem csak a hívőké, olyan történelmi-kulturális érték, amire mindnyájan büszkék lehetünk. Remélem, az említett két rendezvényen mindenkivel találkozunk, de ha mégsem, akkor ezúton kívánok minden polgártársunknak békés, boldog karácsonyt a Csütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása nevében. **N.S.**

Csallóközcsütörtöki KISLEXIKON

1851-ben így látták falunkat

Csütörtök, (Loipersdorf), magyar mezőváros Pozsony vármegyében, Pozsonytól 2 és 1/2 órányira, a pesti országutban, egy igen régi katolikus parochia templommal, vendégfogadóval. Lakosai, kik 508 katolikusokra, 4 reformátusokra, 8 zsidókra mennek, mesterségekből, földmívelésből táplálják magokat. Határja fekete homokos, de kavi-

csos, és nem igen termékeny; rétje, fája, mondani semmi nincs; legelője kevés; országos vásárjai azonban elég népesek. Földes ura az éberhardi uradalom. (Forrás: MAGYARORSZÁG GEOGRAPHIAI SZÓTÁRA, melyben minden város, falu és pusztá, betűrendben körülményesen leíratik. Eladta FÉNYES ELEK. PESTEN, 1851. NYOMATOTT KOZMA VAZULNÁL.)

Eleink is „szórakoztak”

„A helyi szokások között említjük meg a lövöldözés és puffogatás különös gyakorlatát, amellyel egy-egy esemény ünnepélyességét vélték kihangsúlyozni. A legújabb időkhöz megmaradt ez a szokás karácsony éjszakáján. A község pásztora karikás ostorral pattogatott. A népi szokások alaposabb vizsgálata kimutatta, hogy e szokás alapját régi, még pogány szemléletben kell keresnünk. Karácsonykor a leghosszabbak az éjszakák, s az ilyenkor ólalkodó gonosz árnyakat zajkeltéssel lehet elűzni. (...) A Krónika 1681. évi bejegyzése szerint az akkori plébános helytelenítette a csütörtökieknek ezt a szokását. Arra utal, hogy a templomban jelenlévőket is megzavarta, amikor karácsony éjféli miséjén az úrfelmutatás alatt

és a beszéd befejezésekor a község fiataljai háromszor egymás után a kóruson lóttak pisztolyukkal. Ennek a dörrenése a boltívek alatt olyan erős hangot keltett, hogy ő maga is, a jelenlévők is megremegtek, a gyermekek pedig félelmükben sírásra fakadtak. A következő napon ezt a visszaélést a plébános megtárgyalta a község bírójával, és kihirdette a templomban, hogy ezután tilos istentisztelet alatt, de az úrnapi körmeneten is vagy bármilyen más ünnepélyes alkalommal fegyverrel vagy hasonló más eszközökkel durrogtatni, hacsak azt valami rendkívüli ok miatt a plébános el nem rendeli.” (Forrás: Sill Ferenc Csütörtök mezőváros története, Kalligram könyvkiadó, Pozsony)

Decemberi véradóink

Bartoš Dušan	Lelkes József	Podobek Judit
Hamar Blanka	Mészáros Gábor	Podobek Veronika
Hamar József	Mogrovics Péter	Suchánek Miroslav
Hamar Mária	Nagy Anklét	Valacsay Róbert
Hamar Tímea	Nemecz József	Veréb Imre
Horváth Adrián	Noszek Sándor	Vízent Péter
Lazík Károly	Noszek Tivadar	Vízent Daniela

A helyi önkéntes tűzoltó testület vezetősége

Elnök: Horváth Marián
Pénztáros: Németh Ferenc
Tűzvédelmi ellenőr: Nemecz József
Gépész: Nagy Krisztián
Parancsnok: Nagy Anklét

Újszülötteink

Tanko Roman 2007. 9. 2.
Varga Dominik 2007. 9.14.
Mundi Martin 2007.10.10.
Sukičová Sára 2007.10.19.
Šárközyová Kristýna 2007.11.4.
Mezei Vincent 2007.11.6.

Fájdalommal búcsúztunk tőlük

Stermenszky Lajos 2007. 9.23.
Mogrovics Zoltán 2007.10.14.
Nagy Margit 2007. 11. 5.
Gyökeres Ernő 2007.11.19.
Čechová Emília 2007.11.23.

Elköltöztek falunkból

Szitás Renáta (Dunaszerdahely)
Szitás Dávid (Dunaszerdahely)
Murányiová Blažena (Pozsony)
Eliaš Július st. (Zsigárd)
Eliaš Július ml. (Zsigárd)

Bejelentkeztek községünkbe

Ing. Peter Sekerák (Bratislava)
JUDr. Anna Sekerák (Bratislava)
Moravcová Denisa (Bratislava)
Černý Valter (Bratislava)
Nagy Štefan (Bratislava)
Šovčík Erik (Prievidza)
Vihnalíková Jana (Hubice)
Vihnalík Tomáš (Hubice)
Vihnalík Richard (Hubice)
Valentíková Júlia (Bojnice)

HÍRNÖK – a csallóközcsütörtökiek lapja.

Kiadja a Csallóközcsütörtöki Községi Hivatal

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester. Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor.
A kiadás munkatársai: Czíferi János, Elek Klára, Feketevízi Erika, Nagy Anklét, Őry Péter, Parák László, Veréb Károly. Műszaki szerkesztő: Németh Árpád
Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003
A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve a közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán adhatják le kedves olvasóink a felfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov. Vydáva Obecný úrad Štvrtok na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry, starosta. Vedúci redaktor: Sándor Neszméri.
Na tomto čísle spolupracovali: Ján Czíferi, Klára Eleková, Erika Feketevízi, Anklét Nagy, Péter Őry, László Parák, Karol Veréb. Technický redaktor: Árpád Németh
Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda 4/2003
Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

Szép játék, jó eredmények

Mosolyogva ül le velem szemben a községi hivatal egyik szobájában a helyi sportszervezet két meghatározó vezetője, Veréb Károly elnök és Czíferi János alelnök. Sejttem miért. Amikor legutóbb találkoztunk, a csallóközcsütörtökiek a járási I. osztályú bajnokság tabelláján az alsóbb régióban tanyáztak és éppen kikaptak, ráadásul hazai pályán. Hitetlenkedve hallgattam akkor őket, mert arról beszéltek, a csapatot az ősz végén is, de az egész szezonról az első ötbe várják. A rossz kezdést akkor azzal magyarázták, hogy sok az új játékos, kevés volt az idő az összeszoktatáshoz, azaz türelmet kértek. Bevallom: mellébeszélésnek tartottam a két vezető helyzetelemzését, s ha az őszi évad végén nem is ülnek ilyen mosolygósan az asztalhoz, hitetlenkedő tévedésem akkor is beismertem volna.

A gratulációt jó szívvel fogadták, s Veréb Károly rögtön a közepébe vágott: „Égyértelműen elégedettek vagyunk a csapat teljesítményével és az őszi szezonra vonatkozóan nem tudunk mást mondani, mint azt, hogy köszönjük. Köszönjük az edzőnek, idős Kállay Tamásnak a kitartó és kiváló szakmai munkát, amely ráadásul tele volt emberiséggel, s atlán ez utóbbinak köszönhető leginkább, hogy most nagyon együtt a csapat. Köszönjük a játékosoknak is az odaadást, a sok lemondást, ami a munkával – az edzésekkel, a mérkőzésekkel – járt, s azt is, hogy csapatunkról a faluról sem az ellenfelek, sem a járási sportszövetség semmi rosszat nem mondhat. És, persze, köszönjük a falu polgármesterének, vezetőinek a támogatást, a szponzorok hozzájárulását a sikerhez, na és a közönségünknek, amely egy-egy hazai kisiklás után is a csapat mellé állt. Talán ez utóbbi tény bizonyítja azt, hogy a játékosok és edzők mindig a lehető legtöbbet

nyújtották a pályán, s ha nem is jött ki mindig jól a lépés, netán valamilyen külső oknál fogva nem úgy alakult az eredmény, ahogy szeretnék volna, a srácok a pályán hagyták a szívüket, amit a szurkolók mindig megbecsülnek.” Azt mindig jó hallani, ha a csapat vezetői szerint teljes az összhang, és szándékokban, célokban, valamint az eredményességben egymásra találnak a vezetők, az edzők, a játékosok és a szurkoló tábor. Ilyenkor aztán – ahogy mondani szokás – megjön az étvágy, a külső szemlélő pedig kíváncsívá válik, milyen új célokat tűztek ki maguk elé az erre illetékesek, netán dédelgetnek-e továbbjutási álmokat is. Czíferi János csak rövid ideig gondolkodik, amíg határozottan kimondja, hogy „nem”. Pedig „a csapat jelenleg olyan teljesítményt nyújt, hogy magabiztosan tartozna az Vliga középmezőnyébe. Nincs ugyanis olyan nagy különbség a járási első osztályok és a regionális legalacsonyabb osztályok minősülő ötödik ligák között. Ugyanakkor a közönségen tudjuk lemérni, hogy igazán akkor jön lázba, ha úgymond derbit játszunk, vagyis szűkebb régióknak csapataival találkozunk. Már akkor is csökken az érdeklődés, ha a járás távolabbi, déli részéről fogadunk csapatot, ugyanakkor onnét is kevesebben jönnek a mérkőzésre, mint a szomszédos településekről. Ezen a szinten pedig a focinak két fontos küldetése van: az egyik az, hogy a fiatalok értelmesen töltsék idejüket, s ha szeretnek focizni, akkor azzal foglalkozzanak, ne pedig – mondjuk – a kocsával vagy a drogokkal. A másik cél a közönség szórakoztatása, s ha a mi szurkolóink elvárása olyan, hogy a mi régióknak csapataival mérjük össze erőnket, s ha lehet, jó játékkal őket győzzük le, akkor ez fontosabb cél, mint a mindenároni feljebb jutás,

amely sok olyan kihívást is tartalmaz, ami az említett két legfontosabb célhoz nem visz közelebb. Például: anyagilag is igényesebb, az utazás megszervezése is bonyolultabb, még több időt igényel játéktól, edzőtől, sőt a szurkolóktól is – amennyiben el akarják kísérni a csapatot” – sorolja érveit az alelnök, de hozzáteszi: „amennyiben megfogalmazódik az igény együttesen az edzők, a játékosok és a közönség részéről, mi, a csapat vezetése mindent megteszünk azért, hogy a feljutás körülményeit biztosítsuk.”

Az ifjúsági csapat eredményeivel már kevésbé elégedett a két vezető. De nem a szakmai munkában látják a baj okát, s nem is a játékosok tehetségében. A fegyelem, a hozzáállás, a motiváltság hiányzik szerintük a csapatból. S azt mondják egybehangzóan: ez nagy baj. Nehéz ugyanis megtalálni akár az edzőnek, akár a vezetőknek azt a pontot, amely megváltoztatja a fiatal játékos gondolkodását. De nem csüggednek, s ez jó. Jó, mert azt mondják, a hozzáállás megváltoztatása a nevelés kérdése, én meg azt teszem hozzá, hogy azt viszont egy hosszú folyamat és igen komoly kintartást igényel. Veréb Károly és Czíferi János abban bízik, hogy ha sikerül szorosabb együttműködést kialakítani az iskolával, s a most is jól dolgozó kölyöks csapatot valamilyen formában együtt tudják „futtatni”, eredményes lehet a nevelői munka. A téli hónapokban – minden eshetőségre – szombatoként az iskola tornatermébe várnak mindenkit – korosztálytól függetlenül – egy kis focipartira, hogy a nevelői munka azonnal elkezdődjék.

A „srácok”

Méry Tomáš, Németh Péter, Kállay Tomáš, Šill Patrik, Tóth Árpád, Szikhart Adrián, Polák Peter, Méry Péter, Bartalos Félix, Sipos Ladislav, Takács René (Jourjinho), Kulcsár Ferenc, Kuki Patrik, Almási Tibor, Varga Tomáš, Mezei Dominik, Chovancová Kristína, Sipos Fabián. Továbbá: ifjabb Kállay Tomáš, Štražan Richard, Šill Tamás és Sipos Ladislav.

Hogy kik ők? Hát az úgynevezett kölyöks csapatunk, hivatalos nevén a fiatalbb diákcsapat tagjai és edzői. Hogy miért szólunk róluk külön. Az ok egyszerű, egészen különös körülmények között

működnek. Az egyik különlegességük, hogy az 1998-2001-es korosztály felőlelő csapatunk olyan bajnokságban szerepel, ahol a nálunknál 2-4 évvel idősebbek játszanak más községekből, ezért bajnoki szereplésüket igazából nehéz értékelni, többségében vereséget szenvednek. Különleges azonban az is, ahogy mindez nem veszi kedvüket a „srácoknak” – azért idézőjelben, mert egy lány is van közöttük, amit a szabályok, természetesen, lehetővé tesznek –, amiről leginkább a felkészülési mérkőzéseken elért eredmények bizonyítanak, ezeken ugyanis saját korosztályuk ellen küzdhetek. Nézzük hát: 1:1-es döntetlen a somorjaiakkal, 2:2-es a Slovan Bratislava „99”-eseivel, ugyanilyen

eredmény Nová Dedinka ellen, sőt 18.5.-ös győzelem a Vengloš Akadémiával, 3:1-es pedig az osztrák UFC Podersdorf otthonában. Igaz, vereségek is voltak, 8:4 például a DAC Dunajská Streda ellen, vagyis biztató alapja van falunkban a labdarúgásnak. Fiataljaink teljesítménye arra ösztönözte a sportszervezet vezetőségét, hogy benevezzük csapatunkat a korosztályos verseny III.ligájába, ezért felvételt hirdettünk a csapatba. A próbajátékra 2008. január 19-én 10,00 órai kezdettel kerül sor a helyi alapiskola tornatermében, ahol minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk. Mert ne feledjük: Ép testben, ép lélek!

Veréb Károly

A felnőtt csapat 2007/2008 kerete

Mikóczy Filip	Varga László
Tahotný Daniel	Hromada László
Sobolič Tomáš	Puss Marián
Bohumel Roman	Valacsay Róbert
Kállay Róbert	Nemec József
Čeliga Patrik	Mogrovics Péter
Horňák Peter	Hanidžiar Marek
Müller Mário	Mészáros András
Sallós Marek	Lépes Tibor
Varga Balázs	edző : Kállay Tamás

2007 Őszi szezón eredményei:

Bacsfa – Csallóközsütörtök	3:0
Csallóközsütörtök – Ekecs	1:1
gól. Sobolič T.	
Nagyabony – Csallóközsütörtök	1:2
Čeliga P. Varga Ladislav	
Csallóközsütörtök – Lég	2:3
Hromada L. Čeliga P.	
Kisudvarnok – Csallóközsütörtök	2:5
Müller M. 2, Varga Balázs 2, Hromada L.	
Csallóközsütörtök – Baka	4:0
Hromada L. Hanidžiar M. Müller M. Čeliga P.	
Sárosfa – Csallóközsütörtök	2:2
Čeliga P. Hromada L.	
Csenke – Csallóközsütörtök	1:3
Hromada L. Hanidžiar M. Müller M.	
Csallóközsütörtök – Hodos	2:0
Hromada L. Müller M.	
Nagyszarva – Csallóközsütörtök	4:2
Müller M. Čeliga P.	
Csallóközsütörtök – Nagymagyar	4:3
Hromada L. 2, Čeliga P. Müller M.	
Gele – Csallóközsütörtök	2:2
Čeliga P. Hromada L.	
Csallóközsütörtök – Királyfiakaresa	3:1
Bohumel R. Varga L. Mogrovics P.	
Jányok – Csallóközsütörtök	1:1
Varga L.	
Csallóközsütörtök – Egyházakaresa	2:0
Varga L. Bohumel R.	

Az őszi szezón góllövő listája

9 – Hromada László
7 – Müller Mário, Čeliga Patrik
4 – Varga László
2 – Varga Balázs, Bohumel Roman, Hanidžiar Marek
1 – Sobolič Tomáš, Mogrovics Péter

1. Družstevník Okoč-Sokolec	15	12	1	2	48:15	37
2. TJ Lehnice	15	11	1	3	33:13	34
3. Družstevník Báč	15	9	S	1	29:12	32
4. ŠM Štvrtek n/O	15	8	4	3	35:24	28
S. FK Zlaté Klasy	15	8	2	S	42:35	26
6. N S N Atyp Kostolné Kračany	15	7	1	7	27:34	22
7. SC Čenkovce	15	6	2	7	30:30	20
8. HFK Malé Dvorníky	15	S	4	6	30:34	19
9. FK Baka	15	S	3	7	20:23	18
10. ŠM Janíky	15	S	2	8	25:29	17
11. Dynamo Blatná n/O	15	S	2	8	22:34	17
12. FC Vydrany	15	4	4	7	22:27	16
13. Družstevník Kráľovič. Kračany	15	4	3	8	22:26	15
14. Družstevník Holíče n/O	15	4	3	8	22:34	15
15. Družstevník Velké Blahovo	15	3	3	9	31:46	12
16. ŠK Rohovce	15	3	2	10	16:38	11

Ifi csapat 2007/2008 kerete

Takács Dávid	Leto-Jozaniak Ondrej
Sípos Rudolf	Puha Viktor
Sípos Dezső	Hajdú László
Almási Tamás	Kovács Szilveszter
Almási László	Koller Mihály
Mikóczy Péter	Mogrovics Péter
Rigó Nikolas	Lépes Tibor
Csöllei Péter	
Lago Dušan	edző : Franó Ferenc

Az őszi idény eredményei:

Alistál-Csallóközsütörtök	6:3
g. Almási T. Sípos D. Hajdú L.	
Csallóközsütörtök – Ekecs	7:0
Leto-Jozaniak O. 3, Lago D. 2, Rigó N. Hajdú L.	
Nagymagyar – Csallóközsütörtök	4:1
Mogrovics P.	
Csallóközsütörtök – Lég	1:3
Leto-Jozaniak O.	
Kisfalud – Csallóközsütörtök	5:0
Csallóközsütörtök – Tejfalu	8:2
Hajdú L. 3, Leto-Jozaniak O. 2, Csöllei P.	
Almási T. Mogrovics P.	
Sárosfa – Csallóközsütörtök	2:3
Leto-Jozaniak O. 2, Mogrovics P.	
Nyárasd – Csallóközsütörtök	7:1
Leto-Jozaniak O.	
Csallóközsütörtök – Hodos	1:1
Hajdú L.	
Csallóközkürt – Csallóközsütörtök	5:1
Almási L.	
Csallóközsütörtök – Eperjes	5:1
Mogrovics P. 2, Leto-Jozaniak O. Almási L. Lépes T.	
Pódafa – Csallóközsütörtök	8:2
Puha V. Leto-Jozaniak O.	
Baka – Csallóközsütörtök	3:0
Jányok – Csallóközsütörtök	2:3
Hajdú L. 2, Almási L.	
Csallóközsütörtök – Egyházakaresa	2:4
Almási T. 2	

Az őszi idény góllövő listája:

11 – Leto-Jozaniak Ondrej
6 – Hajdú László
5 – Mogrovics Péter
4 – Almási Tamás
3 – Almási László
2 – Lago Dušan
1 – Rigó Nikolas, Csöllei Péter, Lépes Tibor, Puha Viktor

1. TJ Lehnice	15	12	2	1	45:9	38
2. FK Zlaté Klasy	15	11	3	1	54:12	36
3. Družstevník Topoľníky	15	11	2	2	64:18	35
4. Poľnohospodár Vieska	15	10	2	3	48:25	32
5. N S N Atyp Kostolné Kračany	15	9	2	4	33:27	29
6. FK Baka	15	8	2	S	36:20	26
7. FC Povoda	15	8	1	6	44:24	25
8. Palas Jahodná	15	8	0	7	47:39	24
9. Dynamo Blatná n/O	15	6	0	9	37:45	18
10. ŠM Štvrtek n/O	15	S	1	9	38:53	16
11. FC ŠTK 1914 Šamorín „B“	15	S	1	9	25:56	16
12. FC Vydrany	15	4	2	9	21:35	14
13. Družstevník Okoč-Sokolec	15	4	2	9	16:33	14
14. OFK Rapid Ohrady	15	4	1	10	21:42	13
15. Družstevník Dolný Stál	15	4	0	11	32:60	12
16. ŠM Janíky	15	0	1	14	17:80	1